

ATTĪSTOT GLĀBĀJOŠU ATTIEKSMI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ 4:27–30, 39–42; Mt 15:21–29; 2tes 1:1–4; Rm 15:7; Ef 4:32; 1Pēt 3:15.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos” (1Pēt 3:15).

Jo vairāk mēs pētām Jēzus dzīvi, jo vairāk mūs izbrīna Viņa spēja pieņemt un apstiprināt cilvēkus. Lai gan Viņš izteica sāpīgus rājienus tā laika reliģiskajiem vadītājiem, Viņš priecīgi uzņēma tos, kas, vainas apziņas nomocīti un bezcerīgi nosodīti, cīnījās ar grēku. Viņa žēlastība bija viņiem pieejama. Tā bija domāta pat visļauņākajiem grēciniekiem. Viņa piedošanas dziļums bija bezgalīgi dziļāks par viņu grēku dziļumu. Viņa mīlestība nepazīna robežas.

Jēzus nekad neizrādīja kādu lepnuma vai pārākuma iezīmi. Viņš visus cilvēkus redzēja radītus pēc Dieva līdzības, tajā pašā laikā grēkā kritušus, ko Viņš ir nācis glābt. Neviens nebija ārpus Viņa mīlestības. Neviens nebija kritis tik zemu, ka Viņa žēlastība nevarētu viņu aizsniegt. Viņš parādīja cieņu visiem, kas nonāca saskarsmē ar Viņu, un izturējās pret viņiem ar godu. Viņš ietekmēja cilvēkus valstības labā, jo Viņš ticēja viņiem. Viņa klātbūtnē viņu dzīves mainījās, jo Viņš dziļi rūpējās par viņiem. Viņi cēlās, lai kļūtu par tiem, kas viņi varēja būt, pateicoties Viņa ticībai.

Šīs nedēļas tēmā mēs dziļāk pētīsim Jēzus attieksmi pret cilvēkiem un uzzināsim, kā ieviest šos principus savā personīgajā dzīvē.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. augustā.

Uzņēmība pret evaņģēliju

Izlasi Jņ 4:27–30, 39–42. Kā Jēzus saruna ar samarieti parāda patiesību, ka evaņģēlijam ir atvērti dažādi cilvēki pat negaidītās vietās? _____

Pēdējā vieta, kur mācekļi cerēja atrast evaņģēlijam atvērtas sirdis, bija Samarijā. Samarieši bija pastāvīgā konfliktā ar jūdiem par doktrinām un dievkalpošanu. Šis naidīgums bija jau vairākus gadu desmitus sens. Samarieši bija gribējuši piedalīties Jeruzālemes tempļa būvniecībā, bet viņiem tika atteikta šī iespēja, jo viņi precējās ar pagānu kultūrām un viņu uzskati nebija vispāratzīti. Rezultātā samarieši uzcēla savu templi Garicima kalnā. Mācekļi bija labprātīgi izlaist Samariju kā neauglīgu zemi evaņģēlija sludināšanai.

Jēzus redzēja to, ko mācekļi neredzēja: uzņēmīgas sirdis. Jāņa ziņojums par sievieti pie akas sākas ar šiem vārdiem: “Tad Viņš atstāja Jūdeju un devās atkal uz Galileju. Bet Viņam bija jāiet caur Samariju” (Jņ 4:3, 4). Jēzum “vajadzēja” iet caur Samariju, jo Svētais Gars pārlicināja Viņu, ka šajā neiedomājamā vietā būs uzņēmīgas sirdis. Kad Svētais Gars ir dievišķi svaidījis mūsu acis, mēs ieraugām iespējas tur, kur citi saskata tikai grūtības. Mēs redzam bagātīgu dvēseļu ražu Dieva valstībai tur, kur citi tikai tukšus laukus.

Izlasi Apd 8:4, 5, 14. Kāds bija galarezultāts Jēzus kalpošanai Samarijā? _____

Mācekļi būtu pagājuši Samarijai garām, nedodot samariešiem iespēju dzirdēt Dieva Vārda patiesību. Jēzus saskatīja to, ko viņi neredzēja. Viņš redzēja, ka Svētais Gars ir radījis uzņēmību sievietes sirdī. Viņas dramatiskā atgriešanās ietekmēja daudzus cilvēkus pilsētā. Mēs ne vienmēr redzēsim tūlītējus rezultātus no savām liecināšanas aktivitātēm, bet, sējot sēklas uzņēmīgās sirdīs, kādu dienu tās nesīs ražu Dieva godam.

Mēs nekad neuzzināsim, kāda ietekme uz citiem būs bijusi mūsu vārdiem un darbiem – vai nu laba, vai slikta. Tādā gadījumā kāpēc mums vajadzētu vienmēr būt uzmanīgiem ar to, ko mēs sakām un ko darām citu klātbūtnē? _____

Pielāgošanās attieksme

Mūsu attieksme bieži nosaka spēju ietekmēt citus. Asa, kritiska un nedraudzīga attieksme novērs cilvēkus no tevis, un, pat ja tu vari liecināt, ir mazāka iespēja, ka tavi vārdi tiks uzņemti.

Turpretī pozitīva attieksme un ticība citiem velk viņus pie mums. Tas rada draudzības saiti. Jēzus izsaka šo principu, sakot: “Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nesaprot, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, tāpēc ka visu, ko Es esmu dzirdējis no Sava Tēva, Es jums esmu darījis zināmu” (Jņ 15:15). Draugi pieņem cits citu, neskatoties uz vājībām un kļūdām, un brīvi dalās priekos un bēdās.

Izlasi Mt 15:21–28 un Mk 14:6–9. Šie panti apraksta divas sievietes no atšķirīgām vidēm. Jēzus šķietami pret vienu bija skarbs, pret otru – maigs. Kādas norādes ir šajos pantos, ka Jēzus parādīja Savu glābjošo žēlastību katrai no tām un ieguva abu sieviešu uzticību?

Sieviete Mt 15. nodaļā bija kānaāniete. Jēzus ar nodomu sākumā noraidīja viņu, lai, esot neatlaidīgai, viņas ticība augtu. Beigās Viņš piepildīja viņas ilgas un tad izteica pārsteidzošu apgalvojumu, ko neviens reliģiskais vadītājs Jūdējā tajā laikā nekad nebūtu izteicis nabaga kānaānietei. Viņš publiski paziņoja: “Ak, sieva, tava ticība ir liela!” (Mt 15:28). Tas bija viens no lielākajiem komplimentiem, kas varētu nākt no reliģiska skolotāja. Vai varat iedomāties, kā viņas sirds priecājās un kā tika izmainīta viņas dzīve?

Savukārt sieviete, kas svaidīja Jēzus kājas ar dārgām smaržām, bija jūdiete un ar sliktu reputāciju, sieviete, kas bija rīkojusies slikti un bieži grēkojusi, bet kurai tika piedots, viņa tika pārveidota un radīta no jauna. Kad citi viņu kritizēja, Jēzus izteica viņai komplimentu un uzslavēja viņas rīcību. Viņš apliecināja: “Patiesi Es jums saku: kur vien evaņģēliju sludinās pa visu pasauli, tur arī to teiks, ko šī darījusi, viņai par piemiņu” (Mk 14:9).

Izlasot abus augstāk minētos stāstus, kas ir svarīgākais pozitīvā dvēseļu mantošanas attieksmē? Kāda veida attieksmes pielāgošana tev ir nepieciešama, ne tikai liecināšanai, bet dzīvei vispār? _____

Atklājot patiesību mīlestībā

Draudzība vien nemanto cilvēkus Kristus. Mums var būt daudz draugu, cilvēki, ar kuriem mums patīk būt kopā un kam patīk būt kopā ar mums, bet, ja mēs nekad viņiem nepastāstām, ko mums nozīmē Jēzus un kā Viņš ir izmainījis mūsu dzīvi, mūsu draudzība nebūs daudz ieguldījusi mūžības jautājumā. Protams, mums var būt jautri kopā, bet Dievs aicina mūs būt vairāk nekā tikai jautriem. Draudzība vien neaizvedīs cilvēkus pie Kristus, bet nedraudzīga attieksme var aizraidīt cilvēkus no Kristus.

Apustulis Pāvils atgādina, lai mēs runājam “patiesību mīlestībā” (Ef 4:15). Draudzības saites tiek veidotas, kad mēs piekritam cilvēkiem un, cik vien iespējams, nenosodām un izsakām komplimentus gadījumos, kad tas ir piemēroti. Cik svarīgi izveidot ieradumu meklēt cilvēkos labo, nevis slikto.

Izlasi 2tes 1:1–4. Uzskaiti dažas specifiskas lietas, par kurām Pāvils tesalonīķiešiem izsaka komplimentus. _____

Ir cilvēki, kas, šķiet, priecājas atrast citos nepareizo, kaut vai vismaz tāpēc, lai paši justos labāki. Apustulis Pāvils tāds nebija. Draudzēs, kurās viņš kalpoja, viņš meklēja pozitīvo. Protams, viņš norāja kļūdas un neattaisnoja grēku, bet viņš pievērsās tam, lai celtu draudzes, ko bija dibinājis. Viens veids, kā viņš to darīja, bija izgaismojot to, ko viņi dara pareizi.

Elenas Vaitas vārdi par pozitīvu attiecību svarīgumu ir vērā ņemami. “Ja mēs pazemotu sevi Dieva priekšā un būtu laipni, pieklājīgi, labsirdīgi un līdzjūtīgi, notiktu simts atgriešanās pie patiesības tur, kur tagad nav nevienas.” (“Liecības draudzei” 9. sēj., 189. lpp.)

Brīdi pārdomājiet augstāk minēto citātu. Ko tavai draudzei nozīmētu tas, ja laipnība, pieklājība, labsirdība un žēlastība izplūstu no katra draudzes locekļa sirds? Kāda izskatītos šāda draudze? Ielūkojies savā sirdī un jautā sev, kā tu varētu augt šajā ziņā! _____

Iecietības pamats

Izlasi Rm 15:7 un Ef 4:32. Kā tu aprakstītu iecietības pamatu? Kāda ir nenosodošas attieksmes būtība? _____

Šajās divās rindkopās apustulis Pāvils atklāj principus, kas ir citu cilvēku pieņemšanas pamatā. Tā kā Kristus ir piedēvis katram no mums un pieņēmis mūs, vai mēs varam atteikties piedot citiem un viņus pieņemt? Patiesībā tieši tāpēc, ka Jēzus mūs ir pieņēmis, mēs varam pieņemt cits citu, pat neskatoties uz citu trūkumiem.

Padomā dziļāk, ko tas nozīmē. Padomā par sevi un dažām lietām, ar ko tu esi cīnījies vai varbūt joprojām cīnies – par to, ko varbūt tikai tu pats zini un kas tev būtu ļoti sāpīgi, ja kāds to uzzinātu.

Un tomēr. Ticībā tu esi Kristus pieņemts, un Viņš zina visu par to, ko citi nezina. Jā, Viņš zina, taču Viņš tevi tik un tā pieņem – ne tavas labestības dēļ, bet Viņa paša dēļ.

Kāda tad vajadzētu būt tavai attieksmei pret citiem?

Dažiem šo ir grūti saprast. Patiesa iecietība nozīmē, ka mēs pieņemam cilvēkus tādos, kādi viņi ir, ar visiem viņu grēcīgajiem ieradumiem, jo viņi ir cilvēki, kas radīti pēc Dieva līdzības. Tā kā Kristus nomira par mums, kad “mēs vēl bijām grēcinieki” un “salīdzināja mūs ar Dievu”, kad mēs vēl bijām Viņa ienaidnieki, mēs varam piedot un pieņemt citus. Viņa mīlestība pret mums kļūst par pamatu mūsu piedošanai un labvēlībai pret citiem (Rm 5:6–10).

Bet, kad reiz ir nodibinātas iecietīgas, gādīgas attiecības, bieži vien ir nepieciešams konfrontēt cilvēkus mīlošā veidā ar Rakstu patiesībām. To nedarīt nozīmē izturēties nevēriģi pret mīlestību. Kā draugi mēs rūpējamies par to, lai līdzdalītu dzīvi mainošas, mūžīgas patiesības ar saviem draugiem.

Jēzus attieksme nebija: “Dari, kas tev patīk. Viss ir kārtībā. Es vēl joprojām tevi pieņemu.” Viņa attieksme drīzāk bija: “Nav svarīgi, ko tu esi darījis, es esmu labprātīgs tev piedot un nodrošināt tev spēku mainīties.” Bībeles patiesība, kas pazemīgi atklāta Kristus garā ar mīlošu attieksmi, manto sirdis un izmaina dzīvi.

Kā ir iespējams pieņemt cilvēku, nepieņemot viņa grēcīgo uzvedību? Kā mēs varam būt labvēlīgi, vienlaikus neattaisnojot un nepacīšot grēku? _____

Mīloši atklāta patiesība

Jēzus neatstāja novārtā patiesības atklāšanu “mīlestības dēļ”, jo tā nebūtu mīlestība. Mīlestība vienmēr meklē otram vislabāko. Starp mīlestību un patiesību nav konflikta. Patiesība, kas atklāta pazemīgi un laipni, ir mīlestības apliecinājums. Jēzus teica: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība” (Jņ 14:6). Jēzus ir vienīgais glābšanas ceļš (Apd 4:12). Viņa žēlastība glābj mūs, lai mēs uzzinātu Viņa patiesību un dzīvot Viņa dzīvi. Patiesība bez mīlestības vada pie smacējoša legālisma, kas apslāpē garīgo dzīvi, kamēr tā saucamā “mīlestība” bez patiesības vada pie iecietīga sentimentālisma bez satura, atstājot cilvēku dreifēt neskaidrības jūrā. Patiesība, kas atklāta mīlestībā, vada pie autentiskas kristieša pieredzes, kas nodrošina skaidru virzienu, nolūku un noteiktību.

Izlasī 1Pēt 3:15, 2Tim 4:2 un Tit 3:4, 5. Kādi izteicieni šajos pantos atklāj līdzsvaru starp Bībeles patiesību līdzdalīšanu un pazemīgu, iecietīgu garu? _____

Jaunās Derības rakstnieki nekad neuzsver mīlestību pāri patiesībai. Viņi skaisti savij kopā mīlestību un patiesību, žēlastību un likumu, līdzjūtību un godīgumu. Pēteris brīdina savus ticības biedrus: “Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos” (1Pēt 3:15). Citiem vārdiem, jums ir jāzina, kam jūs ticat, kāpēc jūs tam ticat, un jābūt spējīgiem paskaidrot, kam jūs ticat un kāpēc. Tas nenozīmē, ka jums būs visas atbildes vai ka jums jābūt spējīgiem pārliecināt citus par saviem uzskatiem. Tas nozīmē tikai to, ka ar “lēnprātību un bijību” – tas ir, ar pazemību un izpratni par to, cik svarīgs jautājums ir likts uz spēles, – tu vari paskaidrot un aizstāvēt savu ticību.

Pāvils dod padomu savam jaunajam protežē Timotejam: “Pasludini Dieva vārdus, uzstājies laikā, netaisnībā, norāj, brīdini, paskubini ar visu pacietību un mācību” (2Tim 4:2). Titam viņš atgādina, ka Dieva laipnība un mīlestība izglābusi tos, kas atdzimuši Viņā (Tit 3:5).

Mēs arī tiekam aicināti atklāt patiesību mīlestībā – visā lēnprātībā un pazemībā. Mūsu Kungs aicina mūs pievienoties Viņam, mīloši un iecietīgi līdzdalot Viņa pēdējo dienu vēsti pasaulei, kas bez Kristus iet bojā.

Ja kāds tev jautātu, kāpēc tu esi kristietis, kā tu atbildētu un kāpēc? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kristū apvienojas gana sirsnīgās rūpes, vecāku maigā mīlestība un līdzjūtīgā Pestītāja nesalīdzināmā žēlastība. Par savām svētībām Viņš runā visvaldzinošākajos vārdos. Viņš neapmierinās tikai ar piedāvāšanu, bet parāda tās vispievilcīgākajā veidā, lai izraisītu vēlēšanos tās iemantot. Arī Viņa kalpiem ir jāizceļ dārgās dāvanas neizsakāmi lielā godība. Kristus brīnišķā mīlestība atkausēs un uzvarēs sirdis, kamēr pamatmācību vienkārša atkārtošana nepanāks neko. ‘Ieprieciniet, ieprieciniet Manu tautu!’ saka jūsu Dievs. ‘Kāp jo augstā kalnā, Ciāna, tu, labās vēsts nesēja! Pacel savu balsi ar spēku. Jeruzāleme, tu, labās vēsts nesēja, un nebīsties! Pasludini Jūdas pilsētām: ‘Redziet, te ir jūsu Dievs!’ (. .) Kā Gans Viņš ganīs savu ganāmo pulku. Viņš ņems jērus savās rokās un tos nesīs savā klēpī, un sargās avju mātes’ (Jes. 40:1,9–11).” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 826., 827. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Diemžēl daži cilvēki liek sev justies labāk, norādot uz citu kļūdām. Kā mēs varam būt droši, ka neiekritīsim tādā pašā domāšanā?

---

2. Pārdomājiet šo scenāriju: kāds draugs ir atgriezies no bērēm un izsaka šādus vārdus: “Es tā priecājos, ka tante ir Debesīs un no augšas skatās uz mani. Tas man liek justies tik labi.” Balstoties uz principiem, ko mēs pētījām šajā nedēļā, ko jūs atbildētu? Tas ir, lai arī cik svarīgs ir jautājums par mirušo stāvokli, kāpēc šis varētu nebūt vislabākais brīdis, kad šim cilvēkam pasniegt Bībeles stundu par šo tēmu?

---

3. Pārrunājiet šo citātu, domājot par liecināšanu citiem: “Meklējot ļauno citos, ļaunums attīstās tajos, kas to meklē. Kavējoties pie citu trūkumiem, mēs tiekam pārvērsti tādā pašā līdzībā. Bet, uzlūkojot Jēzu, runājot par Viņa mīlestību un rakstura pilnību, mēs kļūstam izmainīti pēc Viņa līdzības. Pārdomājot cēlo ideālu, ko Viņš ir nolīcis mūsu priekšā, mums vajadzētu tikt paceltiem šķīstā un svētā gaisotnē, Dieva klātbūtnē. Kad mēs mājotam tur, no mums izstaro gaisma, kas atstaro uz visiem, kas ir savienoti ar mums.” (Elena Vaita “Evaņģēlija kalpi”, 479. lpp.)
